

PROCES VERBAAL VAN VERHOOR VAN GETUIGE-DESKUNDIGE

Op verzoek van de BuitenParlementaire OnderzoeksCommissie 2020 (BPOC2020) heb ik, mr. Frank Stadermann, vandaag als getuige-deskundige gehoord een persoon die mij opgaf te zijn:

Naam: Karin Pijper

Geboortedatum: 18 april 1977

Geboorteplaats: Alphen aan den Rijn

Beroep: huisarts

De getuige-deskundige heeft het volgende verklaard:

Ik beloof dat mijn hierna volgende relaas naar eer en geweten zal zijn. U mag mijn verklaring beschouwen alsof hij onder ede is afgelegd.

Ik ben sedert dertien jaar werkzaam als huisarts. Ik leg in mijn praktijk erg de nadruk op voeding en leefstijl. Ik heb naast mijn praktijk nog een opleiding Klinische Psycho-Neuro-Immunologie gedaan. In mijn dagelijkse praktijk heb ik gemiddeld één contact per dag waarbij de patiënt aangeeft dat hij niet lekker in zijn vel zit en dat hij bepaalde psychische klachten heeft. Op dit moment, acht maanden na het uitbreken van de coronacrisis, heb ik gemiddeld per dag zo'n vier a vijf dergelijke contacten in mijn spreekkamer. Ook voor mijn collega, met wie ik samen de praktijk uitoefen, geldt dat hij een toename ziet van patiënten met dergelijke klachten. De klachten die ik hoor, betreffen angst, stress, spanning, en somberheid. Als gevolg van de maatregelen, in het bijzonder het thuis werken, voelen de patiënten zich in een sociaal isolement, en die mensen gaan dan piekeren. De hierboven beschreven verschijnselen zijn natuurlijk slecht voor de gezondheid. Ik hoor dezelfde verhalen van andere artsen en ik denk dus dat wat ik ervaar in de spreekkamer best wel representatief is voor wat er in Nederland gebeurt. Ik zie dus dat als gevolg van de overheidsmaatregelen naar aanleiding van de coronacrisis, ernstige schade aan de geestelijke volksgezondheid wordt toegebracht.

Ik heb mij erover verbaasd dat tijdens de coronacrisis veel artspraktijken dicht zijn gegaan. Dat wil zeggen, het was alleen mogelijk om telefonisch of met beeldbellen advies in te winnen. Mijn eigen praktijk is al die tijd open geweest. Dat leidde tot de vreemde situatie dat patiënten uit andere praktijken zich bij ons meldden met de vraag om medisch advies en/of behandeling. Ik zag dus dat de standaard zorg voor patiënten in de verdrukking kwam. Ook merk ik dat mijn eigen patiënten hun klachten hebben "opgespaard." Aanvankelijk durfden zij, hoewel wij open waren, niet te komen voor een consult, want de artsen waren er, zo bestond het beeld, nu alleen maar bezig met corona. Zij dachten dat zij ons niet mochten lastigvallen met andere klachten dan corona. Dus nu zie ik mensen die komen met een lijstje van wel zes klachten; een beeld dat voor mij tot nu toe onbekend was. In mijn eigen praktijk heb ik overigens niet waargenomen dat het door de patiënt uitstellen van het consult heeft geleid tot een verergering van de klachten. Maar ik weet wel van collega artsen dat als gevolg van die uitgestelde zorgvraag in sommige gevallen er geen optimale behandeling meer kon worden gegeven. Ik constateer dus dat als gevolg van de coronamaatregelen door de overheid ook de reguliere gezondheidszorg in het gedrang is gekomen.

Wat mij als arts steekt is dat wij in de afgelopen tijd waarin wij met dit coronavirus worden geconfronteerd uitsluitend te horen krijgen over de bestrijding van het virus. Mensen worden bang gemaakt, maar niemand van de overheid noch van mijn beroepsgroep geeft enige aandacht aan de mogelijkheid dat mensen hun eigen immuunsysteem kunnen versterken. Preventie kan men bereiken door gezonde voeding, voldoende beweging, en eventuele suppletie van micronutriënten (bijvoorbeeld zink) en vitamines (met name vitamines C en D). Ook verbaas ik mij erover dat tot voor kort niet werd gesproken over de relatie tussen obesitas en COVID-19, terwijl er op dat gebied een

overvloed aan vakliteratuur is. Ik overhandig u een lijst waarop een twaalftal wetenschappelijke artikelen staat vermeld en waarin telkens dat verband tussen obesitas en COVID-19 wordt gelegd. U zegt mij dat u die notitie hecht aan het proces verbaal van mijn verklaring. Als de overheid hieraan meer aandacht had besteed, dan had de medische sector hierop ook kunnen inspelen en had zij meer aandacht kunnen gaan besteden aan het belang van een goede leefstijl. Het is mijn overtuiging dat deze epidemie ook met preventie kan worden aangepakt. Ik denk dat het grote manco van het regeringsbeleid is dat er niet wordt ingezet op preventie en dat niet aan mensen wordt uitgelegd dat ze zelf voor hun gezondheid verantwoordelijkheid kunnen nemen. Als men dat had gedaan, zouden de gevolgen van COVID-19 voor de maatschappij vermoedelijk minder ingrijpend zijn geweest. Ik zeg dit nadrukkelijk als arts.

Leiden

1 november 2020

Voorgelezen, volhard en ondertekend,

.....

Karin Pijper

.....

Mr. F. Stadermann